

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: piątek, 24, lipiec 2020 09:45
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 1491

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie odpowiedział na następujące pytanie: czy decyzja o ograniczeniu sposobu korzystania z nieruchomości, wydana na podstawie art. 124 ust. 1 u.g.n., zastępuje zgodę właściciela nieruchomości, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody, a w konsekwencji umożliwia wydanie pozytywnej decyzji o udzieleniu zezwolenia na usunięcie drzew? W ocenie Sądu: tak. Dlaczego?

Sąd podkreślił, że zarówno w literaturze, jak i w orzecznictwie sądowym dominuje stanowisko, zgodnie z którym wydanie decyzji mającej podstawę w art. 124 ust. 1 u.g.n. prowadzi do trwałego ograniczenia prawa własności nieruchomości, gdyż sprawia, że jej właściciel ma obowiązek znoszenia stanu faktycznego ukształtowanego przebiegiem urządzeń przez strefę, w której było lub mogło być wykonywane jego prawo.

Jak zauważył również WSA – biorąc pod uwagę charakter praw i obowiązków będących konsekwencją wydania decyzji na podstawie art. 124 ust. 1 u.g.n. – trzeba wskazać, że decyzja ta jako akt wyłączeniowy powoduje trwałe ograniczenie prawa własności, w celu wykonywania na niej uprawnień o treści zbliżonej do tych, które są właściwe służebności zwanej w literaturze przesyłową.

Ponadto Wojewódzki Sąd zaznaczył, że zezwolenie, o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n., mimo że bezpośrednio nie należy do żadnej z kategorii wymienionych w art. 3 pkt 11 ustawy – Prawo budowlane, to jest źródłem uprawnienia do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, jako że jest pochodną zezwolenia wydanego na podstawie art. 124 ust. 1 u.g.n. i służy wykonaniu tego zezwolenia, a tym samym stwarza warunki do wystąpienia o pozwolenie na budowę, tj. zastępuje zgodę właściciela na wejście na teren, gdy ten nie wyraża zgody, jak również dowód, o jakim mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 p.b., tj. prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Idąc dalej Sąd orzekł, że przyjęcie odmiennej interpretacji art. 124 u.g.n., tj. konieczności uzyskania zgody właściciela nieruchomości, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 u.o.p. oznaczałoby, że już samo ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości porośniętej drzewami, w zakresie planowanego ograniczenia, wymagałoby uzyskania zgody właściciela tejże nieruchomości, co stanowiłoby interpretację *contra legem*, gdyż jedną z przesłanek zastosowania art. 124 u.g.n. jest udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, a drugą ją dopełniającą jest właśnie brak zgody na powyższe ograniczenie właściciela przedmiotowej nieruchomości. W konsekwencji powyższego, gdyby normatywna stosowalność art. 124 u.g.n. uzależniona była od zgody wskazanego w nim właściciela nieruchomości, pozostawałoby to w sprzeczności nie tylko z istotą analizowanego przepisu, ale wręcz z jego literalnym brzmieniem – stwierdził WSA.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 30 czerwca 2020 r., II SA/Ol 47/20

Źródło: [CBOSA](#)